

--

Vonnisnummer / Griffienummer 2021 /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 7 mei 2021
Naam van de beklaagde(n) C.A.
Systeemnummer parket 16CA1426 Dossiernummer 19A004210 Notitienummer parket AN/A/55/F1/104507/2016

Rechtbank van eerste aanleg
Antwerpen, afdeling
Antwerpen
Kamer AC5

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het arbeidsauditoraat
tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1. C.A., (...) geboren te (...) (Turkije) op (...) van Turkse nationaliteit

(...)

beklaagde, bijgestaan door Meester (...)

2. K.G., (...) geboren te (...) (Turkije) op (...) van Nederlandse nationaliteit ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester (...) loco Meester (...)

3. C.M., (...) geboren op (...) van Duitse nationaliteit ingeschreven te (...) beklagde, die verstek laat gaan.

4. E.H.N., (...) geboren te (...) (Marokko) op (...) van Belgische nationaliteit (...)
beklaagde, vertegenwoordigd door meester (...) loco Meester (...)

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Verdacht van:

Door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek.

A/ In samenhang, te Antwerpen en/of elders in het Rijk, in de hierna vermelde periode

Ten aanzien van de hierna vermelde personen, het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde deze persoon, aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken

en met de verzwarende omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd-of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon al dan niet heeft,

met name door

de hierna volgende werknemers te werk te stellen in een onzekere statuut waar ze geen enkele keuzemogelijkheid over hadden en hen op die manier de hen toekomstige sociale bescherming te onzeggen,

misbruik te maken van hun precaire administratieve toestand,

ze lange dagen te laten werken en ze meermaals niet uit te betalen voor de gepresteerde uren,

ze een arbeidsovereenkomst te 'verkopen' om hen vervolgens geen loon meer uit te betalen voor hun prestaties,

alsook door hen onderdak te verschaffen.

I. Meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 december 2009 tot 1 mei 2011

De eerste en de tweede

ten aanzien van B.F. (I/1945/16)

II. Meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2013 tot 10 maart 2016

De eerste, de derde en de vierde

ten aanzien van R.H. (I/1426/16)

III. Meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode van 2 mei 2016 tot 5 mei 2016

De eerste

ten aanzien van Ch.A. (I/1682/16)

Inbreuk op de artikelen 433 quinquies en 433 septies van het Strafwetboek.

B/ In samenhang, te Antwerpen en/of elders in het Rijk, in periode van 1 december 2009 tot 29 november 2017

De eerste, de tweede, de derde en de vierde

Zelfs zonder de bedoeling een misdrijf in het raam van een criminele organisatie te plegen of daaraan deel te nemen op één van de in de artikelen 66 tot 69 van het Strafwetboek bedoelde wijzen, wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft,

met name door het systematisch tewerkstellen van werknemers in een precair statuut en/of op niet reguliere wijze in de schoonmaaksector met het oog op persoonlijke verrijking en door het miskennen van de sociale rechten van deze werknemers, dit alles middels het oprichten van vennootschappen en sterfhuisconstructies.

Inbreuk op de artikelen 324 bis, 324 ter § 1 en 325 Strafwetboek.

C/ Te Antwerpen en/of elders in het Rijk, op de hierna vermelde data

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber,

arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België, en dit ten aanzien van **drie** de hierna vermelde werknemers,

I. De eerste en de tweede

Meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 december 2009 tot 1 mei 2011

ten aanzien van B.F. (I/1945/16)

II. De eerste, de derde en de vierde

Meermaals, op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2013 tot 10 maart 2016

ten aanzien van R.H. (I/1426/16)

III. De eerste

Op 4 mei 2016

ten aanzien van Ch.A. (I/1682/16)

bij inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers,

ten tijde van de feiten strafbaar gesteld door artikel 175§1 van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4, en thans strafbaar gebleven door artikel 12/1, §1 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en/of een geldboete van 600 tot 6000 euro.

De eerste

D/ Op de hierna vermelde plaats en data

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber,

de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld te hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat en dit ten aanzien van de **vier** hierna vermelde werknemers,

I. Te Turnhout, gerechtelijk arrondissement Antwerpen, op 25 april 2016

ten aanzien van D.A.H. (I/1682/16)

II. Te Turnhout, gerechtelijk arrondissement Antwerpen, op 26 april 2016

1. ten aanzien van R.E.Q.S. (I/1682/16)
2. ten aanzien van M.K. (I/1682/16)

III. Te Antwerpen, op 4 mei 2016

ten aanzien van Ch.A. (I/1682/16)

bij inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli

1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels,

strafbaar gesteld door artikel 181 §1 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,

strafbaar met een sanctie van niveau 4.

De eerste

E/ Te Antwerpen en/of bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 1 december 2009 tot 29 november 2017, minstens op 9 mei 2016, op 13 december 2016, op 29 september 2017, op 20 oktober 2017 en op 28 november 2017

Wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring afgelegd hebben om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welke men of een ander verschuldigd is, en dit ten aanzien van minstens de hierna vermelde **zes** werknemers,

- I. B.F. (I/1945/16)
- II. R.H. (I/1426/16)
- III. D.A.H. (I/1682/16)
- IV. R.E.Q.S. (I/1682/16)
- V. M.K. (I/1682/16)
- VI. Ch.A. (I/1682/16)

bij inbreuk op artikel 234, eerste lid, §1, 1° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,

strafbaar met een sanctie van niveau 4.

De eerste

F/ Te Antwerpen en/of bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 1 december 2009 tot 29 november 2017, minstens op 9 mei 2016, op 13 december 2016, op 29 september 2017, op 20 oktober 2017 en op 28 november 2017

Wetens en willens geen of minder bijdragen betaald hebben dan die welke men verschuldigd is ingevolge een verklaring bedoeld bij artikel 233, eerste lid, 1° Sociaal Strafwetboek, het nalaten of het weigeren van het afleggen van een verklaring of van het verstrekken van inlichtingen bedoeld bij artikel 233, eerste lid, 2°, van hetzelfde wetboek of met een akte bedoeld bij de artikelen 232 en 235 van dit wetboek, en dit ten aanzien van minstens de hierna vermelde **zes** werknemers,

- I. B.F. (I/1945/16)
- II. R.H. (I/1426/16)
- III. D.A.H. (I/1682/16)

- IV. R.E.Q.S. (I/1682/16)
- V. M.K. (I/1682/16)
- VI. Ch.A. (I/1682/16)

bij inbreuk op artikel 234, eerste lid, §1, 3° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,

strafbaar gesteld door artikel 234, eerste lid, §1, 3° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,

strafbaar met een sanctie van niveau 4.

De eerste

G/ In samenhang, te Antwerpen en/of elders in het Rijk, in de periode van 1 december 2009 tot 29 november 2017

De zaken, bedoeld in artikel 42. 3° van het Strafwetboek, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen,

te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden,

en/of de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42. 3° van het Strafwetboek bedoelde zaken, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben verheeld of verhuld, ofschoon hij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kende of moest kennen.

te weten door onroerende goederen aan te kopen en/of te verbouwen en/of te herfinancieren met leningen waarvan de aflossingen gebeurden door gelden die ofwel via cash geldafhalingen, ofwel via overschrijvingen naar persoonlijke rekeningen, onttrokken werden aan A. NV, in casu de onroerend goederen gevestigd te Antwerpen, (...) en (...).

Inbreuk op artikel 505 lid1, 3° en 4° van het strafwetboek.

De eerste

H/ In samenhang, te Antwerpen en/of elders in het Rijk, in de hierna vermelde periode

Ten nadele van A. NV, goederen, gelden, koopwaren, biljetten, kwijtingen, geschriften van om het even welke aard, die een verbintenis of een schuldbevrijding inhouden of teweegbrengen en die hem overhandigd zijn onder verplichting om ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, bedrieglijk te hebben verduisterd of verspild,

namelijk

- I. **Meermaals, in de periode van 1 januari 2013 tot 30 juni 2014 (NAV PV**

525524/17 d.d. 09/11/2017):

- 1) een totaal bedrag van 375.021,07 euro dat wordt afgehaald in cashopnames van de bedrijfsrekening van A. BVBA, zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;
- 2) een totaal bedrag van 73.009,47 euro dat wordt overgeschreven naar de persoonlijke (...) rekening op naam van C.A., zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;
- 3) een totaal bedrag van 64.225 euro dat wordt overgeschreven naar de persoonlijke (...) rekening op naam van C.A., zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;
- 4) een totaal bedrag van 42.400 euro aan leningen die kennelijk wordt terugbetaald aan C.A., zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;
- 5) een totaal bedrag van 5.986,86 euro dat uitgegeven werd door C.A. in de privésfeer;

II. Meermaals, in de periode van 1 juli 2014 tot 30 augustus 2016 (NAV PV 511126/17 d.d. 04/05/2017):

- 1) een totaal bedrag van 289.822,26 + 60.000 euro dat wordt afgehaald in cashopnames van de bedrijfsrekening A BVBA, zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;
- 2) een totaal bedrag van 40.310,65 euro dat wordt overgeschreven naar de persoonlijke (...) rekening op naam van C.A., zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;

III. Meermaals, in de periode van 1 januari 2012 tot 6 september 2016 (NAV PV 511506/17 d.d. 05/05/2017)

- 1) een totaal bedrag van 9.920,72 euro dat wordt afgehaald in cashopnames van de bedrijfsrekening A BVBA, zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;
- 2) een totaal bedrag van 10.000 euro onder de vorm van een uitgifte van een kantoorcheque aan order van C.A. van de bedrijfsrekening A BVBA, zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;
- 3) een totaal bedrag van 31.000 euro dat wordt gedebiteerd door loketcheques, zonder dat hiervoor enige verantwoording/mededeling wordt gegeven;

IV. In de periode van 1 februari 2016 tot 06 september 2016 (NAV PV 120037/16, 506179/17 en 516510/2017)

- 1) de opbrengsten van de voertuigen behorende tot het wagenpark van A BVBA, zijnde een Mercedes Benz S350 Cdi en Fiat Fiorino dewelke

overgeheveld werden naar M. BVBA, waarvan C.A. de zaakvoerder is, niet te hebben ingebracht bij A BVBA

- 2) de opbrengsten van de verkoop aan derden van de voertuigen behorende tot het wagenpark van A BVBA, zijnde 2 Citroën Berlingo's, Mercedes-Benz GLK 200 en BMW X5, 3.0 D niet te hebben ingebracht bij A BVBA

Inbreuk op artikel 491 van het strafwetboek.

De eerste

tevens gedagvaard zich te horen veroordelen tot een verbod om de onderneming of inrichting waar de inbreuk werd begaan geheel of gedeeltelijk uit te baten in eigen naam dan wel middels een tussenpersoon, gedurende een periode van drie jaar, onder verbeurte van een dwangsom naar appreciatie van de rechtbank in toepassing van artikel 106§1, eerste lid van het Sociaal Strafwetboek, uit hoofde van de tenlasteleggingen C en D;

tevens gedagvaard om zich, bij toepassing van de artikelen 1d) en 1f) van het Koninklijk Besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen, zoals respectievelijk gewijzigd bij artikel 3,2° en ingevoegd bij artikel 3,3° van de Wet van 2 juni 1998, verbod te horen opleggen om, persoonlijk of door een tussenpersoon, de functie van bestuurder, commissaris of zaakvoerder in een vennootschap op aandelen, een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid of een coöperatieve vennootschap, enige functie waarbij macht wordt verleend om een van die vennootschappen te verbinden, de functie van persoon belast met het bestuur van een vestiging in België, bedoeld in artikel 198, §6, eerste lid, van de op 30 november 1936 gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen, of het beroep van effectenmakelaar of correspondent-effectenmakelaar uit te oefenen, gedurende een termijn vast te stellen door de rechter zonder dat die minder dan drie jaar of meer dan tien jaar mag bedragen, uit hoofde van de tenlastelegging H;

tevens gedagvaard om bij toepassing van de artikelen 42, 3° en 43bis van het Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring te horen uitspreken van de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld of inkomsten uit de belegde voordelen, in casu

- een totaal bedrag van 1.001.696,03 euro, zijnde de verrichtingen terug te vinden onder de tenlastelegging H (H.I: 375.021,07€ + 73.009,47€ + 64.225,00€ + 42.400,00€ + 5.986,86€ en H.II: 289.822,26€ + 60.000,00€ + 40.310,65€ en H.III: 9.920,72€ + 10.000,00€ + 31.000,00€), uit hoofde van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en H
- en de verbeurdverklaring van het met beslag bezwaarde handelshuis, op en met grond en alle verdere aanhorigheden, gestaan en gelegen te 2180 Antwerpen- Ekeren, (...), met een oppervlakte van 2a25ca groot, ten belope van het bedrag dat lastens de eerste wordt verbeurdverklaard als vermogensvoordeel uit hoofde van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en H, zijnde 1.001.696,03 euro.

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Beklaagde C.M. is niet verschenen hoewel hij rechtsgeldig werd gedagvaard.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Vooraf - materiële vergissing

De rechtbank stelt vast dat de gedinginleidende akte enkele materiële vergissingen bevat:

- onder de tenlastelegging G en H wordt verkeerdelijk A. NV vermeld in plaats van de correcte benaming A BVBA;
- onder de tenlastelegging H.III wordt verkeerdelijk melding gemaakt van de bedrijfsrekening (...), terwijl het correcte rekeningnummer (...) betreft.

De rechtbank herstelt deze materiële vergissingen.

Op strafrechtelijk gebied

1. Algemene situering

Eerste beklagde C.A., tweede beklagde K.G. en derde beklagde C.M. waren ten tijde van de feiten achtereenvolgens zaakvoerder van de vennootschap A BVBA.

A. BVBA werd op 5 februari 2003 opgericht door H.Y. en U.Y. onder de naam F BVBA met als maatschappelijk doel o.m. handel in elektronische en telecommunicatieapparatuur.

Op 5 mei 2006 werd tweede beklagde K.G. benoemd tot enige zaakvoerder. Onder zijn mandaat werd op 29 december 2010 de naam van de vennootschap gewijzigd in A. BVBA en werd het maatschappelijk doel gewijzigd naar o.m. activiteiten van algemene reiniging van gebouwen. Met ingang van 9 mei 2011 werd de maatschappelijke zetel verplaatst naar het pand gelegen te Ekeren, (...), eigendom van eerste beklagde C.A. en zijn echtgenote.

Op 30 september 2011 werd tweede beklagde K.G. ontslagen als zaakvoerder en werd hij vervangen door zijn oom, eerste beklagde C.A., en dit met ingang van 1 januari 2012.

Op 31 december 2014 werd eerste beklagde C.A. op zijn beurt ontslagen als zaakvoerder en vervangen door zijn broer, derde beklagde C.M..

Op 8 maart 2016 werd vervolgens ook derde beklagde C.M. ontslagen en werd N.A. aangesteld als zaakvoerder. Tevens werd de maatschappelijke zetel verplaatst naar (...)te Sint-Jans-Molenbeek.

Op 6 september 2016 werd A. BVBA failliet verklaard.

Daarnaast was eerste beklagde C.A. tevens enige zaakvoerder van de vennootschap M. BVBA en dit sedert de oprichting ervan op 8 mei 2014. Deze vennootschap was gevestigd te Ekeren, (...) en was eveneens actief in de schoonmaaksector.

Tweede beklagde K.G. was voorafgaand aan zijn mandaat bij A. BVBA in de periode van 1 maart 2009 tot 31 december 2010 tevens zaakvoerder van de vennootschap K. een buitenlandse vennootschap met hoofdzetel in het Verenigd Koninkrijk en vestiging in België, actief in o.m. de ontwikkeling van residentiële bouwprojecten en de algemene reiniging van gebouwen. Tijdens zijn zaakvoerderschap werd de maatschappelijke zetel van de vestiging in België op 14 september 2009 verplaatst naar het pand gelegen te 2060 Antwerpen, (...), een pand dat eigendom was van eerste beklagde C.A. en zijn echtgenote.

Op 27 mei 2014 werd deze vennootschap failliet verklaard.

Vierde beklagde E.H.N. was ten tijde van de feiten werkzaam als planner en werfopvolger voor de firma C. BVBA, een firma die voor de uitvoering van industriële reinigungsopdrachten op de bedrijfsterreinen van hun klanten een beroep deed op onderaannemers zoals A. BVBA en M. BVBA die in dat kader werknemers ter beschikking stelden.

Huidig strafonderzoek omvat in wezen 2 luiken.

Eenzijds werd naar aanleiding van 2 klachten inzake tewerkstelling in mensenwaardige omstandigheden lastens eerste beklagde C.A. en naar aanleiding van een drietal sociale controles op bedrijfsterreinen alwaar werknemers van de vennootschap A. BVBA of M. BVBA werden tewerkgesteld verder onderzoek verricht naar mogelijke feiten van mensenhandel en sociaalrechtelijke inbreuken in hoofde van beklagden.

Anderzijds werd naar aanleiding van een melding van de Cel voor Financiële Informatieverwerking (CFI) aan het arbeidsauditoraat op 9 september 2014 van ernstige aanwijzingen van de betrokkenheid van onder meer eerste beklagde C.A., tweede beklagde K.G. en de vennootschap A. BVBA bij het witwassen van geld voortkomend uit de handel in clandestiene werkkrachten (sociale fraude) verder onderzoek gevoerd naar de mogelijke financieel-economische inbreuken in hoofde van deze beklagden.

2. Luik I – Feiten van mensenhandel (tenl. A), sociaalrechtelijk inbreuken (tenl. C tot en met F) en deelname aan een criminele organisatie (tenl. B)

Eerste tot en met vierde beklagde worden vervolgd voor hun betrokkenheid bij feiten van mensenhandel (tenl. A), voor inbreuken gepleegd op de wetgeving inzake de tewerkstelling van één of meerdere buitenlandse werknemers (tenl. C) en voor hun deelname aan een criminele organisatie (tenl. B).

Eerste beklagde C.A. dient zich bijkomend te verantwoorden voor verschillende inbreuken op de sociale wetgeving (tenl. D tot en met F).

2.1. Feiten

Op 28 juli 2014 werd de genaamde B.F., van Algerijnse nationaliteit, op vraag van PAYOKE gehoord door de inspectie Toezicht op de Sociale Wetten naar aanleiding van de melding dat misbruik werd gemaakt van zijn preciaire verblijfssituatie en dat hij werd uitgebuit. In het daaropvolgende verhoor verklaarde B.F. dat hij sedert december 2009 werkzaamheden verrichtte voor een zekere 'C.A.' van de schoonmaakfirma K. Hij stelde 13 uur per dag te moeten werken voor een klein loon en dit 6 dagen per week. Hij mocht verblijven in het gebouw gelegen te (...) waarin het bedrijf was gevestigd en dat eigendom was van 'C.A.'. Hij diende geen huur te betalen, in ruil moest hij wel werken. Zijn baas 'C.A.' kwam hem ophalen en bracht hem naar de bedrijven waar hij moest schoonmaken. Hij kreeg soms 60 euro per week, soms niets. Op 15 september 2010 kreeg B.F., op zijn verzoek in het kader van zijn regularisatieaanvraag, een contract namens K van 'C.A.'. Deze overeenkomst bleek echter niet door zijn baas 'C.A.' ondertekend te zijn, maar door een zekere 'K.G.'. Sedertdien zou hij geen geld meer gekregen hebben omdat hij het contract gratis had gekregen. Eind april 2011 was B.F. gestopt met werken voor 'C.A.' omdat hij toen een negatief advies had gekregen van de Dienst Migratie. Volgens B.F. was 'C.A.' zeker op de hoogte van zijn illegaal statuut.

Uit onderzoek van het gsm-nummer dat B.F. had van 'C.A.' kon deze geïdentificeerd worden als zijnde eerste beklagde C.A..

Navraag bij de Dienst Economische Migratie wees verder uit dat B.F. niet over een

arbeidskaart of –vergunning beschikte, noch bleek hij volgens de informatie verkregen van de Dienst Vreemdelingenzaken in de periode van 1 december 2009 tot 30 april 2011 een toelating te hebben verkregen om langer dan 3 maanden op Belgisch grondgebied te verblijven.

Zowel eerste als tweede beklagde werden hierover verhoord. Eerste beklagde C.A. stelde geen B.F. te kennen. Tweede beklagde K.G. erkende met B.F. een voorwaardelijke arbeidsovereenkomst te hebben afgesloten die in werking zou treden indien hij geldige verblijfsdocumenten zou bekomen, maar hij zou B.F. op geen enkele wijze effectief hebben tewerkgesteld noch hebben uitbetaald.

*

Op 9 maart 2016 werd de Federale Gerechtelijke Politie per mail van PAYOKE in kennis gesteld dat er zich een persoon met de Marokkaanse nationaliteit had aangemeld die stelde dat hij tewerkgesteld werd in mensonwaardige omstandigheden en werd uitgebuit. In het daaropvolgende verhoor verklaarde de persoon, geïdentificeerd als R.H. dat hij sedert 2014 op vraag van C.A. tewerkgesteld was in het schoonmaakbedrijf A. BVBA. C.A. zou er voor zorgen dat hij een arbeidskaart zou krijgen. Hij was op de hoogte dat hij illegaal in België verbleef. Aanvankelijk verliep alles goed maar sedert augustus 2014 waren er problemen met de uitbetaling van zijn loon en diende hij veel te veel uren te werken in onhygiënische omstandigheden. Hij zou ook niet de juiste beschermingskledij ter beschikking gesteld krijgen. Hij stelde in cash te worden uitbetaald door A. BVBA maar de werkopdrachten te krijgen van de ploegbaas van (...), voorheen (...), het bedrijf waarvoor A. BVBA de opdrachten uitvoerde. Sedert juli 2015 werd hij niet meer betaald – hij kreeg geld van C.A. als hij er om vroeg, zo'n 30 à 50 euro per week. Hij huurde tevens sedert begin 2015 een appartement van C.A., de huur werd ingehouden op zijn loon. Het zou echter een kleine kamer zonder douche betreffen.

Uit navraag bij de bevoegde diensten bleek dat R.H. niet over een arbeidskaart of –vergunning noch over een verblijfsvergunning beschikte.

Eerste beklagde C.A. werd hierover verhoord. Hij verklaarde dat R.H. een huurder van hem betrof die een tijdje voor A. BVBA had gewerkt. Hij zou hem naar zijn weten steeds Dimona gemeld hebben en hem correct hebben uitbetaald. Hij stelde geen weet te hebben gehad van zijn illegaal verblijf in België.

Ook vierde beklagde E.H.N. werd verhoord over zijn betrokkenheid bij de tewerkstelling van R.H.. Vierde beklagde werd een foto van R.H. voorgelegd maar hij verklaarde deze persoon niet onmiddellijk te herkennen. Hij benadrukte dat hij als planner bij C. BVBA aan onderaannemers zoals A. BVBA doorgaf hoeveel mensen er op een bepaalde plaats dienden te gaan werken. Op elke werf was een ploegbaas aanwezig waaronder de door de onderaannemer ter beschikking gestelde werknemers die de werkzaamheden uitvoerden. Hijzelf oefende geen activiteiten van ploegbaas uit.

*

Op 25 april 2016 werd door de sociale inspectie een controle uitgevoerd in de bedrijfsgebouwen van A.D.B. te Turnhout, (...) ter controle van de aanwezige werknemers van o.a. onderaannemer A BVBA. D.A.H., geïdentificeerd aan de hand van zijn Belgische identiteitskaart, bleek die dag aan het werk te zijn. D.A.H. verklaarde dat hij sedert 2014 in de betreffende bedrijfsgebouwen werkte voor de firma A. BVBA van C.A.. Sedert 1 april 2016 werkte hij voor de firma M. BVBA eveneens geleid door C.A.. D.A.H. kon geen arbeidsovereenkomst van zijn voltijdse tewerkstelling voorleggen en bleek op het moment van de controle niet Dimona gemeld te zijn. De sociale inspectie stelde vast dat D.A.H. na de sociale controle door M. BVBA Dimona gemeld werd en dit met ingang van 1 april 2016.

De sociale inspectie stelde verder vast dat uit de verklaring van D.A.H., de dagelijkse aanwezigheidsregistraties aan de hand van de persoonlijke badge van de heer D. op de bedrijfsterreinen van A.D.B. en uit de verklaring van de Safety Officer – preventieadviseur J.V. van deze firma bleek dat D.A.H. reeds enkele jaren, met name sedert 28 oktober 2013, deeltijds werkzaam was op de betreffende bedrijfsterreinen en sedert 15 februari 2016 voltijds. Evenwel werden er voor D.A.H. sedert de maand oktober 2013 tot en met het eerste kwartaal van 2016 door A. BVBA slechts 11 gewerkte dagen aangegeven bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Eerste beklaagde C.A. werd verhoord en erkende dat D.A.H. voor de firma's A. BVBA en M. BVBA had gewerkt.

*

Op 26 april 2016 werd een sociale controle uitgevoerd in de bedrijfsgebouwen van S.A. gelegen te (...), (...). Tijdens deze controle werden 2 mannen aangetroffen die aan de hand van hun Belgische identiteitskaart werden geïdentificeerd als R.E.Q.S. en M.K.. Zij verklaarden beiden sedert 1 april 2016 op de betreffende bedrijfsterreinen te werken voor C.A. en diens firma A BVBA. Ze konden geen van beiden een (deeltijdse) arbeidsovereenkomst voorleggen, zij stelden er nog geen te hebben getekend. Op het moment van de controle waren geen van beide werknemers Dimona gemeld. De sociale inspectie stelde vast dat beide personen kort na de aanvang van de sociale controle door M. BVBA Dimona werden gemeld en dit voor de periode van 1 april 2016 tot 30 april 2016.

Uit de tijdsregistraties aan de hand van de gemeenschappelijke badge van voormelde werknemers, bekomen van de plantmanager te (...) P.V., bleek dat beide werknemers sedert 8 september 2015 van maandag tot vrijdag op de betreffende bedrijfsterreinen werkten, wat niet overeenstemde met de door A. BVBA aangegeven gewerkte dagen bij de Rijksdienst

voor Sociale Zekerheid, zijnde 11 dagen voor R.E.Q.S. en 20 dagen voor M.K..

Eerste beklagde C.A. werd verhoord en erkende de tewerkstelling van beide werknemers voor M. BVBA sedert 1 april 2016. Voor de gewerkte dagen in de periode voordien voor A. BVBA verwees hij naar derde beklagde C.M. die op dat moment zaakvoerder was. Hijzelf had met de tewerkstelling van beiden voorafgaand aan 1 april 2016 niets te maken.

*

Op 4 mei 2016 werd opnieuw een sociale controle uitgevoerd, ditmaal in het graan- en meelverwerkingsbedrijf B NV te Merksem, (...). Ter plaatse werd o.m. Ch.A. aangetroffen. Hij verklaarde sedert die dag op de betreffende bedrijfsterreinen te werken voor eerste beklagde C.A. en zijn firma A. BVBA waarmee hij een arbeidsovereenkomst had afgesloten met ingang van 2 mei 2016. Evenwel bleek uit de verklaring van preventieadviseur K.S. van de firma B NV en de prestatielijsten van C. BVBA dat Ch.A. sedert 16 juli 2015 minstens 9 maal op de site van B NV had gewerkt. Tevens bleek dat hij sedert 2013 zowel door A. BVBA als M. BVBA meerdere keren Dimona in dienst werd gemeld, wat kort nadien werd geannuleerd. Ook op het moment van de controle bleek Ch.A. niet Dimona te zijn gemeld. De sociale inspectie stelde vast dat opnieuw kort na de aanvang van hun controle Ch.A. door M. BVBA Dimona werd gemeld en dit voor de periode van 4 mei 2016 tot en met 11 mei 2016.

Uit informatie bekomen van de Dienst Vreemdelingenzaken bleek dat Ch.A., van Algerijnse nationaliteit, sedert 3 december 2010 illegaal op het Belgisch grondgebied verbleef en aldus illegaal werd tewerk gesteld. Navraag bij de Dienst Economische Migratie bevestigde dat Ch.A. geen arbeidskaart –of vergunning werd toegekend.

Eerste beklagde C.A. verklaarde dat hij Ch.A. de avond voorafgaand aan de controle, op 3 mei 2016, een contract had gegeven bij M. BVBA met ingang van 2 mei 2016. Ch.A. zou hem op dat moment een Franse identiteitskaart voorgelegd hebben waarvan hij een kopie had gemaakt. Hij stelde niet op de hoogte te zijn geweest van het illegaal statuut van Ch.A..

*

De sociale inspectie stelde verder bij nazicht van de leverancierslijst, klantenlijst en de facturatie van A. BVBA voor het jaar 2015 vast dat er voor het jaar 2015 een aanzienlijke discrepantie bleek te zijn tussen de omzet van A. BVBA en de totale som aan brutolonen die door de vennootschap als werkgever werd aangegeven bij de Rijksdienst voor

Sociale Zekerheid. Tevens stelde de sociale inspectie op grond van informatie bekomen van de financiële instelling BNP PARIBAS FORTIS vast dat er aanzienlijke sommen geld in contanten werden opgenomen van de vennootschapsrekening.

Naar aanleiding van deze vaststellingen werd op 27 oktober 2016 een huiszoeking uitgevoerd in het pand gelegen te Ekeren, (...) waar de privéwoning van eerste beklaagde C.A. alsook de maatschappelijke zetel van M. BVBA gevestigd was.

In het kantoor van M. BVBA werd de volledige boekhouding van A. BVBA aangetroffen alsook verschillende documenten persoonlijk gericht aan eerste beklaagde C.A. zoals facturen, visa-kostenstaten en bankuittreksels, dewelke betrekking hadden op de periode na zijn officieel mandaat van zaakvoerder binnen A BVBA.

Ook op de harde schijven van de 2 computers die voor verder onderzoek in beslag waren genomen werden er documenten aangetroffen van A. BVBA gedateerd tussen 26 maart 2016 en 24 juni 2016, hoewel eerste beklaagde volgens de publicaties in het Belgisch Staatsblad sedert 31 december 2014 geen zaakvoerder meer zou zijn.

Eerste beklaagde C.A. werd geconfronteerd met deze vaststellingen en gaf uiteindelijk tijdens zijn herverhoor op 29 september 2017 toe dat hij tot aan het faillissement van A. BVBA op 6 september 2016 in werkelijkheid de feitelijke leiding had binnen deze vennootschap.

2.2. Beoordeling

- *Betreffende de tenlastelegging A*

Beklaagden worden onder de tenlastelegging A vervolgd voor hun betrokkenheid bij feiten van mensenhandel met verzwarende omstandigheden door bepaalde werknemers, met name B.F., R.H. en Ch.A., te werk te stellen in een onzeker statuut waar ze geen enkele keuzemogelijkheid over hadden en hen op die manier de hen toekomende sociale bescherming te ontzeggen, misbruik te maken van hun precaire administratieve toestand, ze lange dagen te laten werken en ze meermaals niet uit te betalen voor de gepresteerde uren, ze een arbeidsovereenkomst te 'verkopen' om hen vervolgens geen loon meer uit te betalen, alsook door hen onderdak te verschaffen.

Op grond van de voorliggende gegevens van het strafdossier blijkt naar het oordeel van de rechtbank niet boven elke gerede twijfel dat beklaagden daadwerkelijk personen aan het werk zouden hebben gezet in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid en/of dat zij hierbij misbruik zouden hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin deze personen zich

bevonden.

Het enkele feit dat de betrokken werkkrachten zich illegaal in België bevonden en desgevallend op vrijwillige basis een appartement of kamer huurden van eerste beklaagde C.A., of dat door beklaagden mogelijks sociaalrechtelijke inbreuken werden gepleegd volstaat hiertoe niet.

De rechtbank dient vast te stellen dat geen verder onderzoek werd verricht naar de concrete werken leefomstandigheden van de betrokken werkkrachten.

In deze omstandigheden kan de rechtbank dan ook niet vaststellen dat beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan het misdrijf mensenhandel, zoals omschreven onder de tenlastelegging A, en dienen zij hiervoor te worden vrijgesproken.

- *Betreffende de tenlastelegging C*

Onder de voormelde tenlastelegging worden beklaagden vervolgd voor het in hun hoedanigheid van werkgever, aangestelde of lasthebber laten verrichten van arbeid door één of meerdere buitenlandse onderdanen die niet toegelaten of gemachtigd waren tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België.

Naar het oordeel van de rechtbank staat de materialiteit van deze sociaalrechtelijke inbreuk vast op basis van de gegevens van het gevoerde onderzoek, en meer bepaald op grond van de vaststellingen van de sociale inspectie en de informatie bekomen van de Dienst Economische Migratie en de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat de betrokken personen geen geldige verblijfsdocumenten hadden, noch over een geldige arbeidskaart of –vergunning beschikten ten tijde van de feiten, alsook op grond van de verklaringen van de heren B.F., R.H. en Ch.A. waaruit duidelijk blijkt dat zij werkzaamheden verrichtten voor de firma's K, A. BVBA en/of M. BVBA.

Wat betreft B.F. (tenl. C.I)

Wat betreft de tewerkstelling van B.F., waarvoor de betrokkenheid van zowel eerste als tweede beklaagde wordt weerhouden, blijkt uit de gedetailleerde verklaring van B.F. alsook uit de voorgelegde, weliswaar voorwaardelijke, overeenkomst waarin bepaald werd dat B.F. bij de firma K zou worden tewerkgesteld van zodra zijn verblijfsstatuut in orde zou zijn dat hij wel degelijk werkzaamheden verrichtte voor eerste beklaagde C.A. die zich uitgaf als zaakvoerder van K en die hem tevens een appartement verhuurde. De bewering van eerste beklaagde dat hij B.F. niet zou kennen komt de rechtbank volstrekt ongeloofwaardig voor. Het staat dan ook zonder enige twijfel vast dat eerste beklaagde C.A. B.F. tewerkstelde goed wetende dat hij illegaal in België verbleef. De feiten van de

tenlastelegging C.I zijn dan ook duidelijk bewezen in hoofde van eerste beklaagde C.A..

De rechtbank stelt vast dat tweede beklaagde K.G. niet betwist dat hij een voorwaardelijke arbeidsovereenkomst heeft opgemaakt voor B.F. dewelke op 15 september 2010 werd ondertekend en die op 1 april 2011 zou ingaan indien de voorwaarden voldaan waren. Tweede beklaagde stelt evenwel dat hij B.F. nooit effectief heeft tewerkgesteld binnen K noch binnen A BVBA.

Niettegenstaande eerste beklaagde C.A. duidelijk de rechtstreekse werkgever was van B.F. dient de rechtbank vast te stellen dat tweede beklaagde K.G. in de periode van de tewerkstelling van B.F. de enige wettelijke zaakvoerder was van de vennootschap K en dit tot 31 december 2010 en nadien ook als enige wettelijke zaakvoerder was aangesteld binnen de firma A. BVBA die hij klaarblijkelijk sedert 2011 samen met eerste beklaagde C.A. heeft geleid tot 30 september 2011.

Naar het oordeel van de rechtbank was tweede beklaagde K.G. wel degelijk op de hoogte van het gegeven dat B.F. op illegale wijze werkzaamheden verrichtte voor K en nadien voor A. BVBA en heeft hij bewust aan deze onregelmatige tewerkstelling meegewerkt. De feiten van de tenlastelegging C.I zijn eveneens bewezen in hoofde van tweede beklaagde K.G..

Wat betreft R.H. (tenl. C.II)

Wat betreft de tewerkstelling van R.H., waarvoor de betrokkenheid van eerste, derde en vierde beklaagde wordt weerhouden, stelt de rechtbank vast dat uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat R.H. wel degelijk sedert 2013 werkzaamheden heeft verricht voor eerste beklaagde C.A. die zich ten aanzien van R.H. gedurende zijn gehele tewerkstellingsperiode uitgaf als de zaakvoerder van A BVBA.

De rechtbank stelt vast dat eerste beklaagde C.A. in conclusies alsook ter terechtzitting beweert R.H. nooit te hebben tewerkgesteld. De rechtbank verwijst ter zake evenwel naar het verhoor van eerste beklaagde dat hij op 20 oktober 2017 aflegde en waarbij hij expliciet erkende dat R.H. werkzaamheden heeft verricht voor zijn firma A. BVBA (deel III, stuk 36 strafdossier).

Naar het oordeel van de rechtbank staat het dan ook zonder enige twijfel vast dat eerste en derde beklaagde, in hun hoedanigheid van wettelijk dan wel feitelijk zaakvoerder van de vennootschap A. BVBA, betrokken waren bij de tewerkstelling van R.H. en dat zij hem wetens en willens werkzaamheden lieten verrichten voor A. BVBA terwijl zij zeer goed op de hoogte waren van zijn illegaal statuut. De rechtbank verwijst ter zake in het bijzonder naar de verklaring op eer die op 4 november 2013 werd opgesteld door M. K., destijds manager bij A. BVBA waarin gesteld werd dat R.H. een arbeidsovereenkomst zou krijgen bij deze firma indien hij geldige verblijfsdocumenten zou bekomen. De feiten van de tenlastelegging C.II zijn dan ook bewezen in hoofde van eerste en derde beklaagde.

Vierde beklaagde E.H.N. was ten tijde van de tewerkstelling van R.H. planner en werfopvolger voor de firma C. BVBA, de opdrachtgever van A. BVBA en nadien M. BVBA en diende er in die functie voor te zorgen dat er voldoende werknemers waren op de verschillende bedrijfsterreinen om de industriële schoonmaakopdrachten uit te voeren. Uit de voorliggende gegevens van het strafdossier blijkt naar het oordeel van de rechtbank echter niet afdoende dat vierde beklaagde E.H.N. effectief enige beslissingsmacht had over de invulling van de werkopdrachten en de arbeidsomstandigheden op de sites waar R.H. werd tewerkgesteld, noch blijkt uit het gevoerde onderzoek dat hij bewust heeft meegewerkt aan de illegale tewerkstelling van R.H..

Vierde beklaagde E.H.N. dient dan ook voor de feiten van de tenlastelegging C.II te worden vrijgesproken.

Wat betreft Ch.A. (tenl. C.III)

Wat betreft de tewerkstelling van Ch.A. stelt de rechtbank vast dat eerste beklaagde C.A. niet betwist dat Ch.A. sedert 2 mei 2016 in dienst was bij de vennootschap M. BVBA. Dit blijkt ook uit de arbeidsovereenkomst die Ch.A. had afgesloten met M. BVBA alsook uit de (weliswaar laattijdige) Dimona melding op 4 mei 2016. Eerste beklaagde betwist daarentegen wel dat hij op de hoogte zou geweest zijn van de Algerijnse nationaliteit van Ch.A.. Hij zou hem pas de dag vóór zijn tewerkstelling op de bedrijfsterreinen van B NV een overeenkomst hebben gegeven waarbij Ch.A. een Franse identiteitskaart had voorgelegd.

De rechtbank stelt vast dat eerste beklaagde C.A. tijdens zijn verhoor op 9 mei 2016 ten aanzien van de sociale inspectie een kopie van de betreffende arbeidsovereenkomst d.d. 2 mei 2016 voorlegde alsook een kopie van een Franse identiteitskaart op naam van Ch.A. geldig tot 10/12/2017 (deel I, subkaf 1, stuk 21 strafdossier). De rechtbank dient dan ook vast te stellen dat uit de voorliggende gegevens van het strafdossier onvoldoende blijkt dat eerste beklaagde daadwerkelijk op de hoogte was of kon zijn van het gegeven dat Ch.A. in werkelijkheid de Algerijnse nationaliteit had en niet de Franse nationaliteit op het moment dat hij hem tewerkstelde.

Eerste beklaagde C.A. dient aldus op grond van gereede twijfel te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging C.III.

- *Betreffende de tenlasteleggingen D, E en F*

Eerste beklagde C.A. wordt onder de voormelde tenlasteleggingen vervolgd voor het niet aanmelden in het Dimona systeem van 4 werknemers (tenl. D), voor het afleggen van onjuiste of onvolledige verklaringen ten aanzien van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid met betrekking tot minstens 6 werknemers (tenl. E) en voor het niet of onvoldoende betalen van de verschuldigde sociale bijdragen (tenl. F).

De rechtbank acht de feiten van de tenlasteleggingen D, E en F bewezen in hoofde van eerste beklagde op grond van de resultaten van het gevoerde strafonderzoek, en meer bepaald op grond van de volgende elementen:

- de diverse vaststellingen van de sociale inspectie waaruit blijkt dat de 4 personen aangetroffen bij de controles uitgevoerd op 25 april 2016, 26 april 2016 en 4 mei 2016 allen werkzaamheden uitvoerden voor de firma M. BVBA en geen enkele van deze personen op het tijdstip van de controle Dimona gemeld bleek te zijn als werknemer (tenl. D). Het gegeven dat de betreffende werknemers ná deze controles, en aldus laattijdig, alsnog Dimona werden gemeld doet geen afbreuk aan deze vastgestelde inbreuken;
- de vaststellingen van de sociale inspectie dat minstens voor de betrokken werknemers geen dan wel onjuiste of onvolledige aangiften van de effectief gewerkte dagen werden gedaan bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (tenl. E) en dienvolgens ook voor deze werknemers geen of onvoldoende bijdragen werden betaald (tenl. F);
- de resultaten van de telefoontaps op het gsm-nummer van eerste beklagde waaruit duidelijk blijkt dat hij zijn werknemers gedeeltelijk in het zwart liet werken.

De rechtbank stelt vast dat eerste beklagde de feiten van de tenlasteleggingen E en F in conclusies en ter terechtzitting niet betwist, evenwel verzoekt hij de rechtbank de incriminatieperiode van deze tenlasteleggingen te willen herleiden tot de periode tussen 9 mei 2016 en 28 november 2017, minstens tot de periode tussen 1 mei 2016 en 28 november 2017.

De rechtbank ziet evenwel geen enkele reden om de incriminatieperiode van de tenlasteleggingen E en F te beperken. Uit de voorliggende gegevens van het strafdossier blijkt immers duidelijk dat in de periode van 1 december 2009 tot 29 november 2017 werknemers, waaronder de 6 voornoemde personen, werden tewerkgesteld voor de verschillende firma's waarin eerste beklagde de wettelijke dan wel feitelijke leiding bleek te hebben zonder dat hiervoor de nodige meldingen en betalingen aan sociale bijdragen werden gedaan. De rechtbank gaat dan ook niet in op het verzoek van eerste beklagde.

Betreffende de tenlastelegging B

Onder de tenlastelegging B worden beklagden vervolgd voor het wetens en willens deel uitmaken van een criminele organisatie, namelijk door het systematisch tewerkstellen van werknemers in een precair statuut en/of op niet reguliere wijze in de schoonmaaksector met het oog op persoonlijke verrijking en door het miskennen van de sociale rechten van deze werknemers, dit alles middels het oprichten van vennootschappen en sterfhuisconstructies.

Op basis van de voorliggende elementen van het strafdossier kan de rechtbank evenwel niet vaststellen dat beklaagden effectief deel uitmaakten van een criminele organisatie in de zin van de artikelen 324bis en 324ter Sw.

Uit het strafdossier blijkt dat eerste, tweede en derde beklaagde weliswaar sociaalrechtelijke misdrijven hebben gepleegd en zich hiervoor in een zekere mate hebben verenigd, evenwel blijkt niet dat er in deze sprake is van een voldoende structuur, bestendigheid en hiërarchie, wat vereist is voor het bestaan van een criminele organisatie.

Bij gebrek aan afdoende bewijs dienen beklaagden dan ook te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging B.

3. Luik II: financieel- economisch inbreuken

3.1. Feiten

Op 9 september 2014 meldde de CFI aan het arbeidsauditoraat dat er ernstige aanwijzingen waren in verband met de betrokkenheid van onder meer eerste beklaagde C.A. bij het witwassen van gelden voortkomend uit de handel in clandestiene werkkrachten voor prestaties geleverd bij A BVBA.

De CFI merkte op dat er in de periode van 1 januari 2013 tot 30 juni 2014 van de vennootschapsrekening van de vennootschap A. BVBA bij BNP Paribas Fortis een groot bedrag in contanten was opgenomen alsook meerdere overschrijvingen gebeurden naar de persoonlijke rekening van eerste beklaagde C.A. met o.m. verwijzingen naar de betalingen van huur, uitkeringen van loon en de terugbetaling van een lening.

Naar aanleiding van deze melding werd een uitvoerig bankonderzoek gevoerd op de vennootschapsrekeningen van de vennootschap A. BVBA en de persoonlijke rekeningen van eerste beklaagde en zijn gezin.

Het bankonderzoek bevestigde dat er van de vennootschapsrekeningen van A. BVBA aanzienlijke geldsommen in contanten werden opgenomen vrijwel zonder vermelding van enige mededeling, grote bedragen werden overgeschreven van de vennootschapsrekeningen naar de persoonlijke rekeningen van eerste beklaagde en dat er tevens voor aanzienlijke bedragen aan bankcheques werden uitgeschreven.

Tevens werd vastgesteld dat de voertuigen die ingeschreven waren op naam van de vennootschap A. BVBA op datum van het faillissement, d.i. 6 september 2016, niet meer konden worden aangetroffen in het vermogen van deze vennootschap.

3.2. Beoordeling

Eerste beklagde C.A. dient zich onder de tenlastelegging H enerzijds te verantwoorden voor het onttrekken van gelden van de vennootschap A. BVBA middels opnames in contanten, overschrijvingen naar zijn persoonlijke rekeningen, de uitgifte van bankcheques en voor het verrichten van privéuitgaven met gelden van de vennootschap (tenl. H.I tot en met H.III). Daarnaast dient hij zich tevens te verantwoorden voor het onttrekken van 6 voertuigen ten nadele van de vennootschap A. BVBA (tenl. H.IV).

- *Betreffende de tenlastelegging H.I*

Onder de voormelde tenlastelegging wordt eerste beklagde verweten de volgende gelden te hebben verduisterd van de vennootschapsrekening BNP PARIBAS FORTIS (...) op naam van A. BVBA in de periode van 1 januari 2013 tot 30 juni 2014:

- 1) een totaal bedrag van 375.021,07 euro aan geldopnames in contanten;
- 2) een totaal bedrag van 73.009,47 euro aan overschrijvingen van de vennootschapsrekening naar de persoonlijke (...) rekening met nummer (...) op naam van C.A.;
- 3) een totaal bedrag van 64.225,00 euro aan overschrijvingen van de vennootschapsrekening naar de persoonlijke (...) rekening met nummer (...) op naam van C.A.;
- 4) een totaal bedrag van 42.400 euro aan overschrijvingen van de vennootschapsrekening naar de voormelde persoonlijke rekeningen op naam van C.A. ten titel van terugbetaalde leningen;
- 5) een totaal bedrag van 5.986,86 euro aan privéuitgaven.

Eerste beklagde was gedurende de voormelde periode zaakvoerder en tevens sedert 6 februari 2013 de enige volmachthouder op de vennootschapsrekening van A. BVBA bij BNP Paribas Fortis. De rechtbank stelt vast dat eerste beklagde niet betwist de hiervoor vermelde financiële verrichtingen te hebben uitgevoerd.

Wat betreft de tenlastelegging H.I.1

Met betrekking tot de tenlastelegging H.I.1 verklaarde eerste beklagde tijdens zijn verhoren op 13 december 2016 (deel II (AA), stuk 1131 strafdossier) en 28 november 2017 (deel III, stuk 36 strafdossier) dat de voormelde geldopnames in contanten kaderden in de betaling van voorschotten aan arbeiders en aan onderaannemers van A BVBA.

Al deze contante betalingen zouden opgelijst en ingebracht zijn in de administratie van deze vennootschap en de stavingsstukken met betrekking tot die betalingen zouden terug te vinden zijn in de boekhouding. Verder stelde eerste beklaagde dat er steeds kwijtingen werden ondertekend voor deze contante betalingen die eveneens terug te vinden zouden zijn in de boekhouding van A BVBA.

De rechtbank stelt vast dat geen verder onderzoek werd gevoerd naar de waarachtigheid van deze verklaringen van eerste beklaagde. De rechtbank stelt verder vast dat de boekhouding van A BVBA, nadat deze in beslag was genomen tijdens de huiszoeking in het kantoor van M. BVBA op 27 oktober 2016 voor verder onderzoek, werd overhandigd aan de curator van A. BVBA zonder dat er een kopie van deze stukken werd gevoegd aan het strafdossier zodat de rechtbank niet in de mogelijkheid is deze verklaringen te toetsen aan de boekhoudkundige stukken.

In voornoemde omstandigheden en bij gebreke aan bijkomende objectieve elementen in het strafdossier waaruit het wederrechtelijk karakter van deze geldopnames zou kunnen blijken dient de rechtbank dan ook vast te stellen dat niet kan worden uitgesloten dat de verklaringen /beweringen van eerste beklaagde ter zake met de werkelijkheid overeenstemmen.

Eerste beklaagde dient dan ook op grond van gerede twijfel te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging H.I.1.

Wat betreft de tenlasteleggingen H.I.2 en H.I.3

Uit de voorliggende gegevens van het strafdossier blijkt dat in de voormelde periode een totaal bedrag van 137.234,47 euro werd overgeschreven van de vennootschapsrekening van A. BVBA naar de persoonlijke rekeningen op naam van eerste beklaagde bij enerzijds BNP PARIBAS FORTIS, m.n. een bedrag van 73.009,47 euro (tenl. H.I.2) en anderzijds bij ING, m.n. een bedrag van 64.225,00 euro (H.I.3).

Met betrekking tot deze overschrijvingen op zijn persoonlijke rekeningen verklaarde eerste beklaagde dat deze gelden de betaling van zijn loon vanuit A. BVBA alsook de huurinkomsten van de bureel- en magazijnruimte die hij aan zijn vennootschap verhuurde omvatten.

De rechtbank stelt op grond van de beschikbare gegevens van het strafdossier vast dat:

- uit de analyse van de vennootschapsrekening blijkt dat in de voormelde periode een totaal bedrag van 21.650,00 euro aan huurgelden (doorgaans stortingen t.b.v. 1.000,00 euro) en een totaal bedrag van 33.500,00 euro aan lonen (doorgaans stortingen t.b.v. 1.500,00 euro) werden overgeschreven naar deze 2 persoonlijke rekeningen van eerste beklaagde, hetgeen overeenstemt

met de verklaringen van eerste beklaagde dat hij doorgaans 1.000,00 euro per maand aan huurgelden exclusief kosten ontving van de vennootschap en maandelijks een bezoldiging van 1.500,00 werd uitbetaald (verhoor van 13 december 2016, deel II (AA), stukken 1120-1140 strafdossier);

- uit de voorgelegde huurovereenkomst afgesloten tussen A. BVBA en eerste beklaagde blijkt dat er voor de verhuur van de bureel- en magazijnruimte gelegen te Ekeren, (...) een maandelijks huurprijs van 1.000,00 euro was overeengekomen;
- uit de gegevens bekomen van de FOD Financiën blijkt dat in de belastingaangiften van eerste beklaagde en zijn echtgenote voor inkomstenjaar 2013 een bedrijfsleidersinkomen van 18.000,00 euro en voordelen in natura voor een bedrag van 14.392,37 euro in hoofde van eerste beklaagde werden aangegeven en voor inkomstenjaar 2014 een bedrijfsleidersinkomen van 20.000,00 euro;
- uit de analyse van de vennootschapsrekening blijkt dat er tevens kosten met betrekking tot o.m. elektriciteit en het gebruik van een gsm werden terugbetaald.

Gelet op deze elementen en nu er klaarblijkelijk geen verder onderzoek werd verricht naar de waarachtigheid van de verklaringen van eerste beklaagde hieromtrent, aanvaardt de rechtbank de verantwoordelijkheid van eerste beklaagde voor een totaal bedrag van 55.150,00 euro aan loon- en huurinkomsten in de voormelde periode.

De rechtbank stelt verder vast dat de overige overschrijvingen naar de persoonlijke rekeningen van eerste beklaagde overeenkomstig de opgegeven mededelingen bij de overschrijvingsopdrachten betrekking hebben op de terugbetaling van voorgeschoten kosten, een voorgeschoten factuur, de terugbetaling van een lening en de terugbetaling van de rekening courant van eerste beklaagde.

Over de overschrijvingen ten titel van terugbetaling van een lening voor een totaal bedrag van 42.400,00 euro verklaarde eerste beklaagde dat deze overschrijvingen kaderden in de terugbetaling van voorgefinancierde kosten ingevolge de liquiditeitsproblemen binnen A. BVBA in de beginperiode van zijn zaakvoerderschap. Het grootste gedeelte van deze voorgefinancierde bedragen zou overgeschreven zijn van zijn persoonlijke KBC-rekening naar de vennootschapsrekening van A BVBA. Deze werkwijze zou ongeveer een jaar geduurd hebben (deel II (AA), stuk 1129 strafdossier).

Bij nazicht van de voorgelegde historiek van de persoonlijke KBC-rekening van eerste beklaagde stelt de rechtbank evenwel vast dat er geen enkele overschrijving plaatsvond van op deze rekening naar de vennootschapsrekening van A BVBA.

In conclusies alsook ter terechtzitting stelt eerste beklaagde thans dat de opnames in contanten van zijn KBC-rekening en de aankopen bij Brico met gelden van deze rekening betrekking zouden hebben op deze voorgefinancierde kosten.

De rechtbank wijst er evenwel op dat eerste beklaagde over deze opnames in contanten voor in totaal een bedrag van 57.750,00 euro tijdens zijn verhoor van 13 december 2016 echter zelf verklaarde dat deze opnames vermoedelijk kaderden in de betaling van verbouwwerken en

allerhande uitgaven (deel II (AA) stuk 1123 straf dossier). Tijdens zijn verhoor heeft eerste beklagde op geen enkel moment verklaard dat deze opnames in contanten gelden betroffen die aangewend werden ten gunste van A BVBA. Ook wat de aankopen bij Brico betreft dient de rechtbank vast te stellen dat geenszins blijkt dat deze aankopen vennootschapsgerelateerd waren.

De rechtbank meent dan ook dat eerste beklagde niet aantoont noch aannemelijk maakt dat er daadwerkelijk sprake was van een voorfinanciering van kosten van de vennootschap. Enige sluitende verantwoording voor de voormelde overschrijvingen van op de vennootschapsrekening van A. BVBA naar de persoonlijke rekeningen ligt niet voor. Hetzelfde geldt eveneens voor de overschrijvingen waarbij in de mededeling bij de overschrijvingsopdrachten verwezen wordt naar de terugbetaling van de rekening courant waarvoor door eerste beklagde geen enkele verklaring wordt gegeven.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat door eerste beklagde een aannemelijke verklaring wordt verstrekt die niet wordt ontkracht door objectieve elementen in het straf dossier met betrekking tot de overschrijvingen die kaderden in de uitbetaling van het loon en de inkomsten uit verhuur alsook voor enkele kosten.

Meer concreet wordt door de rechtbank de verantwoording aanvaard voor enerzijds een totaal bedrag van 29.459,47 euro overgeschreven van de vennootschapsrekening naar de persoonlijke BNP PARIBAS FORTIS-rekening op naam van eerste beklagde en anderzijds een totaal bedrag van 27.700,00 euro overgeschreven van de vennootschapsrekening naar de persoonlijk KBC-rekening op naam van eerste beklagde.

De feiten van de tenlasteleggingen H.I.2 en H.I.3 zijn in hoofde van eerste beklagde aldus bewezen voor respectievelijk een bedrag van 43.550,00 euro en 36.525,00 euro.

Wat betreft de tenlastelegging H.I.4

De rechtbank stelt vast dat het bedrag van 42.400,00 euro aan overschrijvingen van de vennootschapsrekening naar de persoonlijke rekeningen op naam van eerste beklagde zoals vermeld onder de tenlastelegging H.I.4 reeds mee inbegrepen is in de bedragen zoals vermeld onder de tenlasteleggingen H.I.2 en H.I.3. Aangezien eerste beklagde niet tweemaal voor dezelfde feiten kan vervolgd worden, dient hij voor de feiten van deze tenlastelegging dan ook te worden vrijgesproken.

Wat betreft de tenlastelegging H.I.5

Onder de tenlastelegging H.I.5 dient eerste beklagde zich te verantwoorden voor een totaal bedrag van 5.986,86 euro aan uitgaven met vennootschaps gelden die kaderen in de privésfeer.

De rechtbank stelt vast de eerste beklagde op zich niet betwist dat het totale bedrag van 5.986,86 euro privéuitgaven betreffen. Evenwel stelt eerste beklagde dat deze uitgaven een compensatie zouden uitmaken voor niet betaalde lonen en huurgelden.

Uit het gevoerde bankonderzoek blijkt echter dat de verschuldigde lonen en huurgelden wel degelijk periodiek en volledig werden overgeschreven van de vennootschapsrekening van A. BVBA naar de privérekeningen op naam van eerste beklagde. De rechtbank verwijst ter zake naar de vaststellingen met betrekking tot de tenlasteleggingen H.I.2 en H.I.3.

Nu duidelijk uit de analyse van de vennootschapsrekening blijkt dat het weerhouden bedrag van 5.986,86 euro betrekking heeft op aankopen die kaderen in de privésfeer en nu eerste beklagde daarvoor geen geloofwaardige verklaring ter verantwoording naar voor brengt, is de rechtbank van oordeel dat deze gelden wel degelijk op onrechtmatige wijze werden onttrokken aan het vermogen van de vennootschap A BVBA.

De feiten van de tenlastelegging H.I.5 zijn dan ook bewezen in hoofde van eerste beklagde.

- *Betreffende de tenlastelegging H.II*

Onder voormelde tenlastelegging wordt eerste beklagde vervolgd voor het onttrekken van de volgende gelden van de vennootschapsrekening BNP PARIBAS FORTIS (...) op naam van A. BVBA in de periode van 1 juli 2014 tot 30 augustus 2016:

- 1) een totaal bedrag van 289.822,26 euro en 60.000 euro aan geldopnames in contanten;
- 2) een totaal bedrag van 40.310,65 euro aan overschrijvingen van de vennootschapsrekening naar de persoonlijke (...) rekening met nummer (...) op naam van C.A..

Eerste beklagde was gedurende de voormelde periode wettelijk dan wel feitelijk zaakvoerder van de vennootschap A. BVBA en tevens de enige volmachtouder van de voormelde vennootschapsrekening. De rechtbank stelt ook hier vast dat eerste beklagde niet betwist de hiervoor vermelde verrichtingen te hebben uitgevoerd.

Wat betreft de tenlastelegging H.II.1

Wat deze opnames in contanten van de vennootschapsrekening betreft stelde eerste beklagde dat deze gelden dienden om werknemers of onkosten te vergoeden. Dit alles zou op het einde van het boekjaar in de balans vermeld worden, alsook zou in de boekhouding opgenomen zijn wie welk voorschot kreeg (deel III, stuk 39 strafdossier).

De rechtbank dient ook wat deze ten laste gelegde feiten betreft vast te stellen dat geen verder onderzoek werd verricht naar de waarachtigheid van de verklaringen van eerste beklaagde omtrent deze verrichtingen. Gelet op het gegeven dat de boekhoudkundige stukken van de vennootschap A. BVBA niet werden gevoegd aan het strafdossier, is de rechtbank ook niet in de mogelijkheid om de beweringen van eerste beklaagde te toetsen.

Nu er buiten het gevoerde bankonderzoek geen andere bijkomende objectieve elementen voorliggen die aantonen dat deze gelden effectief zonder enige legitieme reden werden onttrokken aan het vermogen van de vennootschap A. BVBA dient eerste beklaagde op grond van gerede twijfel te worden vrijgesproken voor de feiten van de tenlastelegging H.II.1.

Wat betreft de tenlastelegging H.II.2

Wat de overschrijvingen voor een totaal bedrag van 40.310,65 euro van de vennootschapsrekening naar zijn persoonlijke rekening betreft, verklaart eerste beklaagde dat deze gelden o.a. betrekking hebben op de lonen die aan hem werden uitbetaald.

De rechtbank stelt vast dat de overschrijvingen overeenkomstig de opgegeven mededelingen betrekking hebben op de huurgelden voor de bureel- en magazijnruimte, het loon van eerste beklaagde alsook op de betaling van diverse kosten.

De rechtbank verwijst naar hetgeen hiervoor reeds werd gesteld bij de tenlasteleggingen H.I.2 en H.I.3 waaruit blijkt dat eerste beklaagde vanuit A. BVBA daadwerkelijk bedrijfsleidersbezoldigingen ontving alsook huurgelden en -kosten voor de verhuur van de bureel- en magazijnruimte gelegen te (...).

Bij gebreke aan andere objectieve elementen in het strafdossier die zouden kunnen aantonen dat deze gelden effectief zonder enige legitieme reden werden onttrokken aan het vermogen van A. BVBA dient eerste beklaagde ook voor de feiten van de tenlastelegging H.II.2 te worden vrijgesproken op grond van gerede twijfel.

- *Betreffende de tenlastelegging H.III*

Onder de voormelde tenlastelegging dient eerste beklaagde zich te verantwoorden voor de volgende gelden die werden onttrokken van de vennootschapsrekening bij (...) op naam van A. BVBA in de periode van 1 januari 2012 tot 6 september 2016 (datum faillissement):

1) een totaal bedrag van 9.920,72 euro aan geldopnames in contanten;

2) een totaal bedrag van 10.000,00 euro aan opgenomen gelden van de voormelde vennootschapsrekening onder de vorm van de uitgifte van een kantoorcheque aan order van C.A.;

3) een totaal bedrag van 31.000,00 euro aan opnames van de vennootschapsrekening door middel van 2 loketcheques.

Eerste beklagde voert wat deze transacties vanop de vennootschapsrekening van A. BVBA betreft aan dat deze verrichtingen allen betrekking hebben op een rekening waarop ook tweede beklagde K.G. een volmacht had en dat niet wordt aangetoond wie de betreffende verrichtingen effectief heeft uitgevoerd.

De rechtbank stelt vast dat tweede beklagde inderdaad een volmacht bekam op de voormelde vennootschapsrekening en dit vanaf 12 februari 2013.

De rechtbank stelt verder op grond van de gegevens van het gevoerde bankonderzoek van deze vennootschapsrekening vast dat voormelde geldopnames voor een totaal bedrag van 9.920,72 euro allemaal plaatsvonden bij de Selfbank te Ekeren en middels het gebruik van een bankkaart op naam van C.A.. Deze geldopnames vonden bovendien ook grotendeels plaats voorafgaand aan het tijdstip waarop ook tweede beklagde een volmacht op deze rekening bekam.

Wat de uitgifte van de kantoorcheque ten bedrage van 10.000,00 euro betreft blijkt uit de mededeling bij de verrichting dat deze cheque aan order van C.A. werd uitgegeven op 28 augustus 2012. Op dat moment had tweede beklagde bovendien geen volmacht op deze rekening.

Wat tot slot de loketcheques betreft voor enerzijds een bedrag van 10.000,00 euro en anderzijds een bedrag van 21.000,00 euro, stelt de rechtbank vast dat deze respectievelijk op 3 september 2012 en 22 februari 2013 werden uitgegeven. Op het moment van uitgifte van de eerste loketcheque van 10.000,00 euro had tweede beklagde aldus nog geen volmacht op de vennootschapsrekening. Op het moment van het uitschrijven van de tweede loketcheque had tweede beklagde wel net een volmacht op de rekening bekomen.

Evenwel blijkt uit de voorliggende gegevens van het strafdossier niet dat tweede beklagde in die periode ook daadwerkelijk betrokken was bij de vennootschap A BVBA. Zowel eerste als tweede beklagde verklaarden immers dat tweede beklagde sedert midden 2012 geen handelingen meer stelde voor de A BVBA. In die omstandigheden komt het de rechtbank weinig geloofwaardig voor dat tweede beklagde de persoon zou geweest zijn die de betreffende loketcheque ten bedrage van 21.000,00 euro heeft laten uitschrijven.

Gelet op al deze elementen staat het volgens de rechtbank wel degelijk afdoende naar recht vast dat eerste beklagde de persoon betreft die de gelden in contanten dan wel onder de vorm van cheques heeft opgenomen van de vennootschapsrekening op naam van A BVBA.

Nu eerste beklagde verder geen enkele verklaring kan verschaffen met betrekking tot de bestemming van deze opgenomen gelden staat het naar het oordeel van de rechtbank vast dat deze gelden door eerste beklagde op onrechtmatige wijze werden onttrokken aan het vermogen van de vennootschap A BVBA.

De feiten van de tenlastelegging H.III zijn bewezen in hoofde van eerste beklagde.

- *Betreffende de tenlastelegging H.IV*

Onder de tenlastelegging H.IV wordt eerste beklagde vervolgd voor het onttrekken van 6 verschillende voertuigen aan het vermogen van de vennootschap A BVBA.

De rechtbank stelt vast dat uit de voorliggende gegevens van het strafdossier blijkt dat de verschillende voertuigen die op naam van de vennootschap A. BVBA waren ingeschreven op datum van het faillissement van deze vennootschap op 6 september 2016 door de aangestelde curator niet meer konden worden aangetroffen.

Uit de voorliggende gegevens van het strafdossier blijkt dat:

- het voertuig Citroën Berlingo (chassisnummer (...)) met nummerplaat (...) ingeschreven op naam van A. BVBA geschrapt werd op 21 maart 2016. Sedert 21 maart 2016 bleek dit voertuig ingeschreven te zijn op naam van C.Ad die klaarblijkelijk niet over een rijbewijs beschikte en hiervoor niets diende te betalen. Sinds 25 maart 2017 staat het voertuig ingeschreven op naam van eerste beklagde C.A.. Uit de verklaringen afgelegd door C.Ad en eerste beklagde blijkt ook dat het voertuig in feite de gehele tijd in het bezit is gebleven van eerste beklagde;
- het voertuig Citroën Berlingo (chassisnummer (...)) met nummerplaat (...) ingeschreven op naam van A. BVBA geschrapt werd op 25 februari 2016. Van 25 februari 2016 tot 16 maart 2016 stond het voertuig ingeschreven op naam van tweede beklagde K.G.. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat het voertuig sedert 10 maart 2017 ingeschreven werd in het Franse voertuigenrepertorium;
- het voertuig Fiat Fiorino (chassisnummer (...)) met nummerplaat (...) ingeschreven op naam van A. BVBA op 8 april 2016 geschrapt werd. Sedert 8 april 2016 staat dit voertuig op naam van M. BVBA;
- het voertuig BMW X5 (chassisnummer (...)) met nummerplaat (...), ingeschreven op naam van A. BVBA geschrapt werd op 25 mei 2016. Van 25 mei 2016 tot 20 september 2016 stond het voertuig ingeschreven op naam van Y.G. die vermoedelijk steeds de gebruiker van het voertuig is geweest nu uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat het geleasede voertuig werd onderverhuurd. De wagen zou uiteindelijk zijn terugbezorgd aan de leasingmaatschappij;

- het voertuig Mercedes-Benz GLK 200 Cdi (chassisnummer (...)) ingeschreven op naam van A. BVBA met nummerplaat (...) geschrapt werd op 30 juni 2016. Het voertuig werd nadien ingeschreven in het Nederlands voertuigenrepertorium. Uit de foto's teruggevonden op het gsm-toestel van eerste beklagde blijkt dat hij ook effectief betrokken was bij de verkoop en de uitvoer van het voertuig naar Nederland;
- het voertuig Mercedes-Benz S350 Cdi (chassisnummer (...)) met nummerplaat (...) ingeschreven op naam van A. BVBA op 10 februari 2016 geschrapt werd. Sedertdien staat het voertuig ingeschreven op naam van M. BVBA.

Op grond van deze gegevens van het strafdossier staat het zonder enige twijfel vast dat eerste beklagde, in zijn hoedanigheid van feitelijk zaakvoerder tot op datum van het faillissement, deze 6 voertuigen heeft onttrokken aan het vermogen van de vennootschap A. BVBA door deze hetzij over te hevelen naar zijn nieuwe vennootschap M. BVBA, hetzij door deze persoonlijk te gebruiken dan wel te verkopen/over te dragen aan derden. Zoals blijkt uit de voorliggende gegevens van het strafdossier werd geen enkele vergoeding betaald aan A. BVBA voor de overdracht van deze voertuigen. Het gegeven dat de geleasede wagens, waarvoor eerste beklagde persoonlijk borg stond, verder werden afbetaald door eerste beklagde zelf of door de personen aan wie de betreffende wagens werden toevertrouwd en het gegeven dat 1 van de geleasede wagens uiteindelijk zou zijn terugbezorgd aan de leasingmaatschappij doet geen enkele afbreuk aan het feit dat de betreffende wagens wederrechtelijk werden onttrokken aan de vennootschap voorafgaandelijk aan het faillissement.

De feiten van de tenlastelegging H.IV zijn dan ook bewezen in hoofde van eerste beklagde C.A..

- *Betreffende de tenlastelegging G*

Onder de tenlastelegging G wordt eerste beklagde C.A. vervolgd voor het overdragen of omzetten dan wel het verhullen van illegaal bekomen vermogensvoordelen, en meer bepaald door onroerende goederen aan te kopen en/of te verbouwen en/of te herfinancieren met leningen waarvan de aflossingen gebeurden door gelden die ofwel van cash opnames ofwel via overschrijvingen naar de persoonlijke rekeningen onttrokken werden aan A BVBA, in casu de onroerende goederen gevestigd te Antwerpen, (...).

Uit de voorliggende gegevens van het strafdossier blijkt dat eerste beklagde en zijn echtgenote in 2012 herfinancieringsleningen afsloten voor hun 2 eigendommen gelegen te Antwerpen in de (...).

Noch eerste beklagde C.A., noch zijn echtgenote bleken echter volgens het gevoerde onderzoek naar hun legale inkomsten over de middelen te beschikken die de aflossingen van deze leningen van een dergelijke aard alsook de kosten voor het onderhoud en het behoud van deze

onroerende goederen zouden kunnen verantwoorden, temeer nu eerste beklagde sedert 1 januari 2015 geen inkomsten meer verkreeg uit A. BVBA en M. BVBA pas actief werd in het voorjaar van 2016. De bewering van eerste beklagde tijdens zijn verhoor op 13 december 2016 (deel II (AA), stuk 1121 strafdossier) dat hij over voldoende gelden zou beschikken die afkomstig waren uit gespaarde gelden en huurinkomsten, waarvan de rechtbank overigens vaststelt dat deze niet werden aangegeven in zijn belastingaangiften, om de aflossingen van de leningen en de overige kosten verbonden aan deze onroerende goederen te kunnen doen zijn loutere beweringen die op geen enkele wijze worden gestaafd aan de hand van objectieve en betrouwbare stukken.

Het staat dan ook zonder enige twijfel vast dat de legale herkomst van de gelden die werden aangewend voor o.m. de aflossing van de herfinancieringsleningen met betrekking tot de voormelde onroerende goederen kan worden uitgesloten en dat deze gelden vermogensvoordelen betreffen die wederrechtelijk werden onttrokken aan de vennootschap A BVBA.

De feiten van de tenlastelegging G zijn bewezen in hoofde van eerste beklagde.

4. Strafmaat

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich in hoofde van eerste beklagde als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één bestraffing moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

De handelingen van eerste, tweede en derde beklagde wijzen op een verminderd normbesef, een totaal gebrek aan respect voor de geldende regelgeving en een frauduleuze ingesteldheid.

Het niet respecteren van de opgelegde sociale reglementering is absoluut ontoelaatbaar nu de sociale fraude die hierdoor georganiseerd wordt het reguliere handelsverkeer manifest ontwricht en een oneerlijke concurrentie vormt voor de legitieme handelaars die wel – met naleving van alle geldende regelgeving – op regelmatige wijze handel drijven. Door de onttrekking van gelden en goederen aan zijn vennootschap geeft eerste beklagde bovendien ook blijk van een totaal gebrek aan respect voor de schuldeisers van de A. BVBA die hierdoor ernstig benadeeld worden en hun mogelijkheid tot invordering van hun schuldvordering ernstig belemmerd zien.

Bij het bepalen van de straf en de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de betrokkenheid van iedere beklagde bij deze feiten, ieders persoonlijkheid zoals deze blijkt uit de pleidooien ter terechtzitting en de voorliggende stukken, alsook met het strafrechtelijk verleden van beklagden.

Eerste beklagde C.A.

Eerste beklagde beschikt niet meer over een blanco strafregister. Hij werd in het verleden reeds 2 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Hij werd bovendien reeds 1 maal correctioneel

veroordeeld voor gelijkaardige feiten als deze waarvoor hij thans terechtstaat.

Eerste beklagde verzoekt de rechtbank hem een werkstraf te willen opleggen, ondergeschikt een straf met (probatie-)uitstel.

De rechtbank stelt vast dat eerste beklagde ingevolge zijn veroordeling bij vonnis van 11 april 2005 van de correctionele rechtbank te Antwerpen, waarbij hij werd veroordeeld tot een uitgestelde bestraffing van 15 maanden, thans niet langer in aanmerking komt voor een eenvoudig uitgestelde bestraffing.

De rechtbank acht het opleggen van een werkstraf een onvoldoende streng signaal om eerste beklagde te wijzen op de ernst van zijn handelingen en hem er tevens toe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van dergelijke feiten.

De rechtbank acht het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete in hoofde van eerste beklagde hiertoe noodzakelijk.

Het opleggen van een exploitatieverbod, zoals gevorderd door het arbeidsauditoraat, acht de rechtbank niet opportuun zodat hier niet toe wordt overgegaan.

Gelet op het manifest economisch ontwrichtend karakter van de feiten wordt aan eerste beklagde tevens een beroepsverbod opgelegd overeenkomstig artikel 1 van het KB nr. 22 van 24 oktober 1934 voor een termijn zoals hierna bepaald.

Tweede beklagde K.G.

Ook tweede beklagde beschikt niet meer over een blanco strafregister. Hij werd in het verleden reeds 5 maal veroordeeld wegens verkeersinbreuken.

Tweede beklagde verzoekt de rechtbank hem de gunst van de opschorting te willen verlenen, ondergeschikt hem een straf met uitstel te willen opleggen.

Gelet op het nog relatief gunstig strafregister van tweede beklagde en gelet op het beperkt aandeel van tweede beklagde in het geheel van de feiten, is de rechtbank van oordeel dat de huidige strafrechtelijke procedure een afdoende signaal vormt naar tweede beklagde toe om hem te wijzen op de ernst van zijn handelingen en hem er tevens toe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van dergelijke feiten.

De gunst van de opschorting kan hem worden toegestaan.

Derde beklaagde C.M.

De rechtbank stelt vast dat derde beklaagde in België nog over een blanco strafregister beschikt.

Derde beklaagde is niet verschenen ter terechtzitting noch iemand voor hem zodat de rechtbank niet kan peilen naar zijn inzichten of intenties.

De rechtbank acht het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete in hoofde van derde beklaagde noodzakelijk om beklaagde te wijzen op de ernst van zijn handelingen en hem er tevens toe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van dergelijke feiten.

Gelet op het ontradende karakter van een uitgestelde bestraffing, en nu derde beklaagde hiervoor nog in aanmerking komt, kan voor de gevangenisstraf en voor een gedeelte van de geldboete uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan.

Met het oog op de maximalisatie van het ontradend karakter van dergelijke uitgestelde bestraffing koppelt de rechtbank de uitsteltermijn aan de maximaal voorziene duur.

5. Verbeurdverklaring

De arbeidsauditeur vraagt in de gedinginleidende dagvaarding van 7 februari 2020 op basis van de artikelen 42, 3° en 43bis Sw. de verbeurdverklaring van de totale som van 1.001.696,03 euro als vermogensvoordeel bekomen door eerste beklaagde uit hoofde van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en H, evenals de verbeurdverklaring van het onroerend goed gelegen te 2180 Ekeren, (...), onder bewarend beslag gesteld bij akte van gerechtsdeurwaarder M. B., plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder voor D.R. van 23 april 2018 en overgeschreven op het hypotheekkantoor van Antwerpen II onder repertoriumnummer (...), ten belope van het bedrag dat lastens eerste beklaagde wordt verbeurd verklaard als vermogensvoordeel uit hoofde van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en H, zijnde 1.001.696,03 euro.

Gelet op hetgeen voorafgaat staat het vast dat eerste beklaagde vermogensvoordelen heeft bekomen uit hoofde van de in zijn hoofde bewezen verklaarde feiten.

Nu het onaanvaardbaar is dat eerste beklaagde zou kunnen blijven genieten van de vruchten van de door hem gepleegde misdrijven, dient dit illegaal vermogen in toepassing van artikel 42, 3° Sw. effectief verbeurd te worden verklaard.

De rechtbank verwijst naar hetgeen hiervoor reeds werd gesteld en stelt vast dat enkel de som van 136.982,58 euro, die door eerste beklagde van de vennootschapsrekeningen van de A. BVBA werd afgenomen zonder dat hieromtrent enige verantwoording wordt gegeven, beschouwd moet worden als een illegaal vermogensvoordeel dat in hoofde van eerste beklagde verbeurd moet worden gemaakt.

Uit het strafdossier blijkt dat eerste beklagde de illegaal verkregen opbrengsten heeft aangewend voor onder meer de aflossing van de hypothecaire kredieten en de kosten met betrekking tot het onderhoud en behoud van zijn onroerende goederen. Uit niets blijkt dat eerste beklagde, ook zonder de verworven illegale vermogensvoordelen, tot deze aflossingen en andere kosten zou zijn kunnen overgaan.

Het hiervoor vermelde onroerende goed is bijgevolg een goed dat in de plaats is gekomen van en mee behouden bleef door de voormelde illegale vermogensvoordelen en dient eveneens verbeurd te worden verklaard, evenwel beperkt tot het bewezen verklaarde illegale vermogensvoordeel.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 25, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 65, 66 strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

art. 191 Sv art. 186 Sv

artikel 1, 8 en 9 van de wet van 29 juni 1964, en 99bis van het strafwetboek

en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964 alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van C.A., K.G., E.H.N., bij verstek ten aanzien van C.M.,

Op strafgebied

Herstelt de materiële vergissingen zoals hiervoor bepaald.

Ten aanzien van C.A., eerste beklaagde

Spreekt eerste beklaagde C.A. vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B, H.I.1, H.I.4, H.II.1 en H.II.2.

Veroordeelt eerste beklaagde C.A. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen C, D, E, F, G, H.I.2 beperkt tot het bedrag van 43.550,00 euro, H.I.3 beperkt tot het bedrag van 36.525,00 euro, H.I.5, H.III.1, H.III.2, H.III.3 en H.IV :

tot een **gevangenisstraf van 12 maanden** en tot een **geldboete van 4000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Legt aan eerste beklaagde C.A. conform artikel 1 van het K.B. nr. 22 d.d. 24 oktober 1934 een beroepsverbod op voor een periode van 5 jaar.

Verklaart verbeurd lastens eerste beklaagde C.A. als illegaal vermogensvoordeel:

- de som van 136.982,58 euro, hierin vervat de som van 500,00 euro die lastens eerste beklaagde C.A. reeds in beslag werd genomen en gestort werd op een rekening van het COIV;

- het met beslag bezwaarde handelshuis, gelegen te 2180 Antwerpen-Ekeren, (...), kadastraal gekend onder sectie F, perceelnummer (...), met een oppervlakte van 2a25ca, beperkt tot de verbeurd verklaarde som van 136.982,58 euro verminderd met 500,00 euro, hetzij 136.482,58 euro.

Veroordeelt C.A. tot betaling van:

– een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 121,19 = 30,30$ EUR

Ten aanzien van K.G., tweede beklaagde

Spreekt tweede beklaagde K.G. vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B.

Verklaart de feiten van de tenlastelegging C.I bewezen in hoofde van tweede beklaagde K.G..

Bepaalt dat in hoofde van tweede beklaagde K.G. de uitspraak van veroordeling voor de feiten van de tenlastelegging C.I. zal opgeschort blijven gedurende een termijn van 3 jaar.

Veroordeelt K.G. tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 121,19 = 30,30$ EUR

Ten aanzien van C.M., derde beklaagde

Spreekt derde beklaagde C.M. vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B. Veroordeelt derde

beklaagde C.M. voor de feiten van de tenlastelegging C.II :

tot een **gevangenisstraf** van **6 maanden** en tot een **geldboete** van **3600,00 EUR**, zijnde **600,00 EUR** verhoogd met 50 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van 3 jaar en wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een **gedeelte van 1800,00 EUR, zijnde 300,00 EUR** verhoogd met 50 opdecimen.

Veroordeelt C.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/4 \times 121,19 = 30,30$ EUR

Ten aanzien van E.H.N., vierde beklaagde

Spreekt vierde beklaagde E.H.N. vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C.II en stelt hem buiten zaken zonder kosten.

Legt de kosten van de strafvordering in zijnen hoofde tot op heden begroot op $1/4 \times 121,19 = 30,30$ EUR ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van herdaging begroot op 115,94 EUR, worden ten laste van de Belgische Staat gelegd.

Op burgerrechtelijk gebied

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 7 mei 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC5:

- S.G., rechter
 - D.M., rechter
 - D.C.D., rechter in arbeidszaken
- in aanwezigheid van een substituut-arbeidsauditeur,
met bijstand van griffier B.D.

B.D.

D.C.D.

D.M.

D.S.